

praznik občine metlika ☆ praznik občine metlika

OBČANOM OBČINE METLIKA
IN VSEM BRALCEM
ČESTITAMO ZA
OBČINSKI PRAZNIK
IN DAN REPUBLIKE

Skupščina občine

Obrtna zadruga Metlika

68330 Metlika, Partizanski trg 5
tel.: (068) 58-179, 58-201
telefaks: 21630,
telex: 35686 YU OZMET
račun: 52130-601-14216/
SDK Metlika

sedež zadruge /uprave/:

direktor
splošne službe
pravna služba
tehnična služba
računovodstvo
AOP

komerzialne enote:

prevozništvo

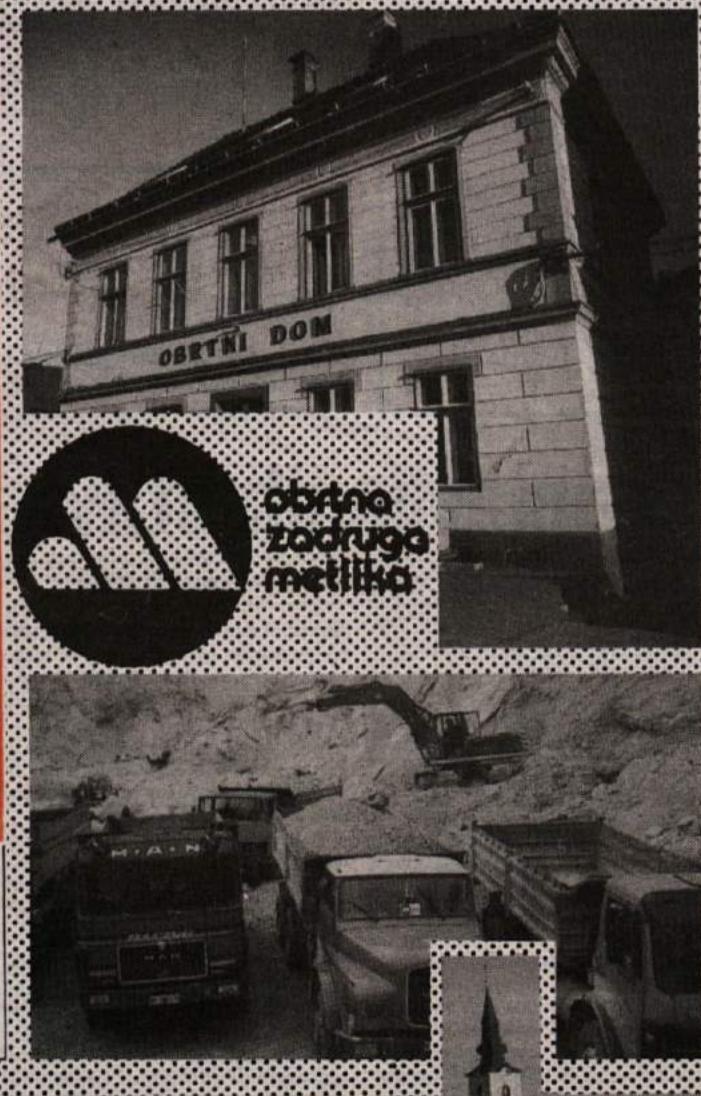
organiziranje kiperskih prevozov
in storitve z gradbeno mehanizacijo.

proizvodna in storitvena obrtna
dejavnost

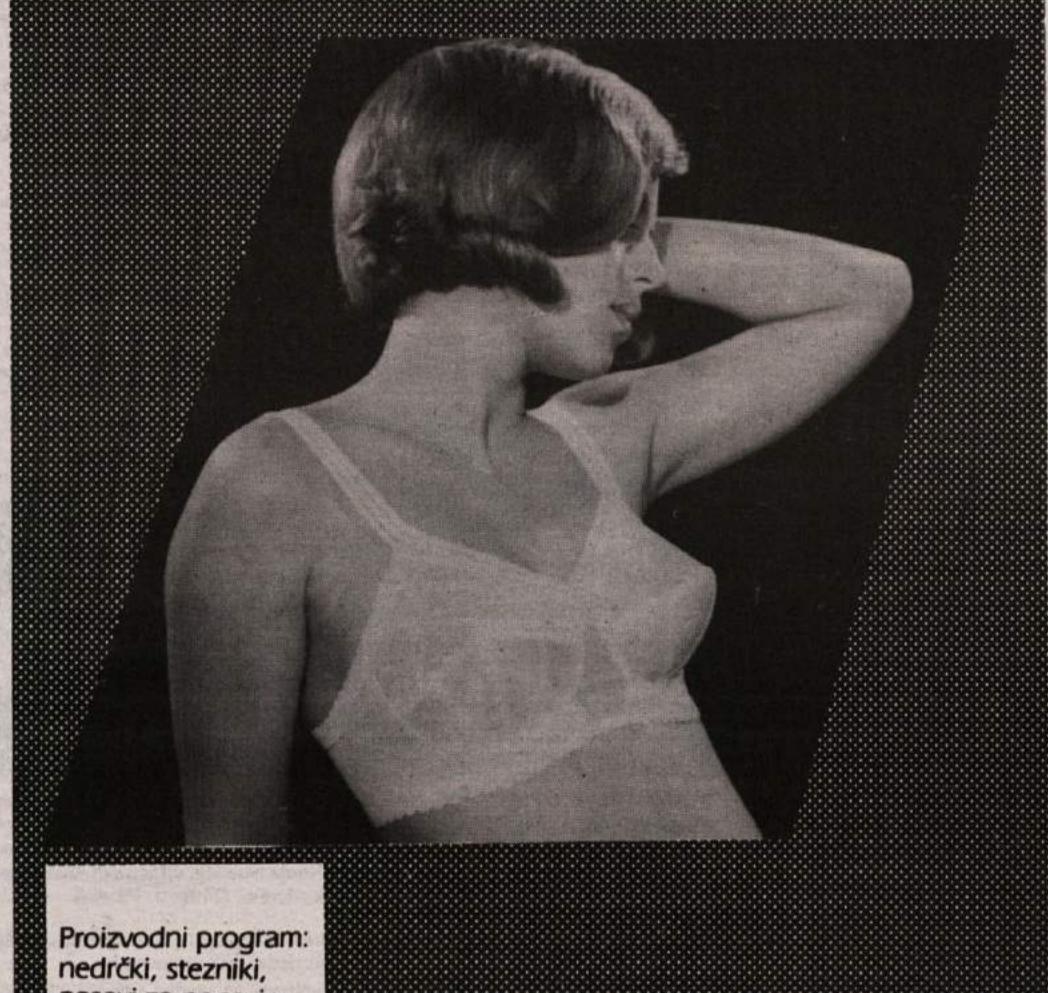
zaključna dela v gradbeništvu

poslovne enote: Novo mesto

Ljubljana
Čatež
Krško

30 let

Proizvodni program:
nedrki, stezniki,
pasovi za nogavice,
hlačke

čestitamo ob občinskem prazniku
in dnevnu republike

Kmetijska zadruga Metlika

68330 Metlika,
Cesta XV. brigade 2
telefon: (068) 58-261

MERCATOR KMETIJSKA
ZADRUGA METLIKA je organizirana po naslednjih programih:
— program VINO
— program MESO
— program TRGOVINA
— program uslužnostne dejavnosti

V tem vinu moč je in lepote vir,
v njem sonce Belo krajinu žari,
v njem zdravje je, prešenost in nemir
za naše trpke in veselje dni.
J. Dular

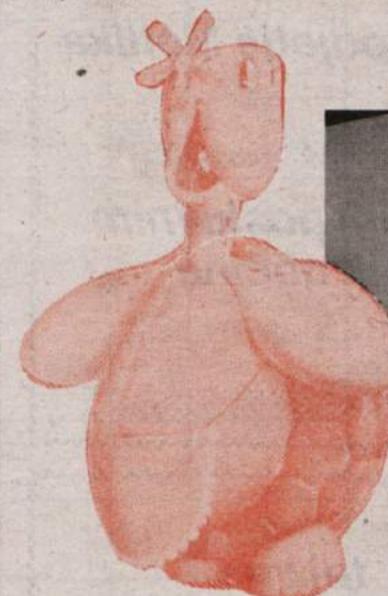
ČESTITAMO
ZA PRAZNIK
OBČINE

praznik občine metlika ☆ praznik občine metlika

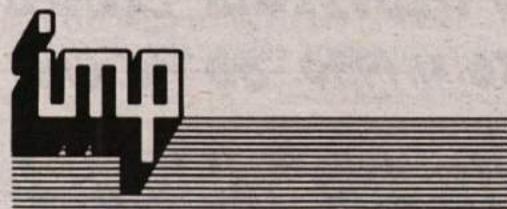
kolpa-san

**salon
metlika**

kolpa-ker

**ČESTITAMO OB PRAZNIKU
OBČINE**

IMP PODJETJE
ČRPALKE – PROIZVODNJA
ČRPALK IN AGREGATOV,
LJUBLJANA, JOŽETA JAME 12
OBRET ELEKTROMOTORJEV
METLIKA

PROIZVODNI PROGRAM PODJETJA

ČRPALKE

- proizvodnja črpalk in agregatov
- proizvodnja drsnih tesnil
- proizvodnja vgradnih elektromotorjev za črpalke za centralno ogrevanje
- servisna služba za svojo proizvodnjo tudi v Metliki

Naše črpalke so dosegle kvaliteto drugih proizvajalcev črpalk, kar nam omogoča izvoz.

**DVOLETNA
GARANCIJA**

**ČESTITAMO
OB OBČINSKEM PRAZNIKU IN DNEVU REPUBLIKE**

leeti
metlika

tekstilna industrija, p.o.
preja
pletiva
trikotažna oblačila

Obiščite našo industrijsko prodajalno v neposredni bližini tovarne, ki je odprta vsak dan od 7. do 19. ure, razen ob sobotah, ko je odprta od 7. do 12. ure.

Se priporočamo!

KEDANA
Brinc

ANTONIJA in JULIJ BRINC

Predelava plastike
Otok 24
68332 Gradac
tel./fax: (068) 57-184

Izdelava gob za ikebane in
cvetličarna
Mestni trg 1
Metlika, tel. (068) 59-001

**Vsem občanom in
poslovnim prijateljem
čestitamo ob prazniku!**

praznik občine metlika ☆ praznik občine metlika

Mercator – Splošno trgovsko podjetje Metlika

Občanom, sodelavcem in drugim poslovnim partnerjem čestitamo za praznik občine

Prodajalna Metlika

mira

tel.:
(068) 59-464

vam nudi širok izbor uvoženih moških, ženskih in otroških pletenin, konfekcije, bižuterije ter zelo kvalitetno volno iz uvoza po ugodnih cenah.

Vsem občanom in kupcem čestitamo ob prazniku!

Trgovina z gradbenim materialom

BREZA

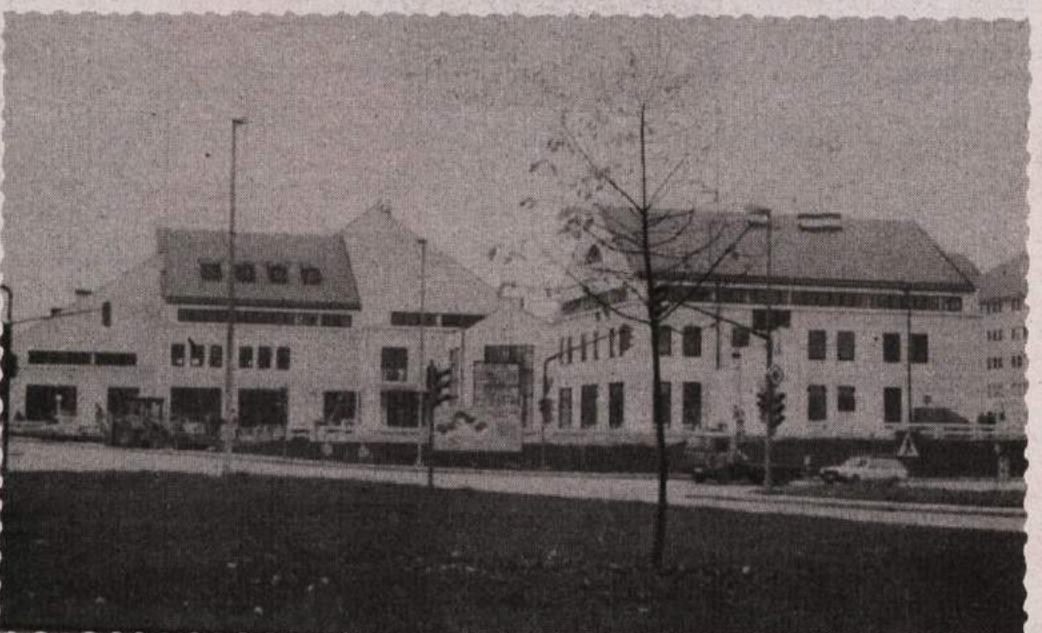
CBE 1/b Metlika

vam nudi

- cement
- opeko
- apno
- vodovodni material
- elektro material
- material za centralno
- keramične ploščice domačih in tujih proizvajalcev
- dostavo na dom

Vsem občanom in kupcem, ki bodo vedno dobrodošli v naši trgovini, čestitamo ob prazniku!

čestita za praznik občine Metlika

Otvoritev poslovno trgovskega centra bo v ponedeljek, 26.XI.1990 ob 10. uri

Vljudno vabljeni!

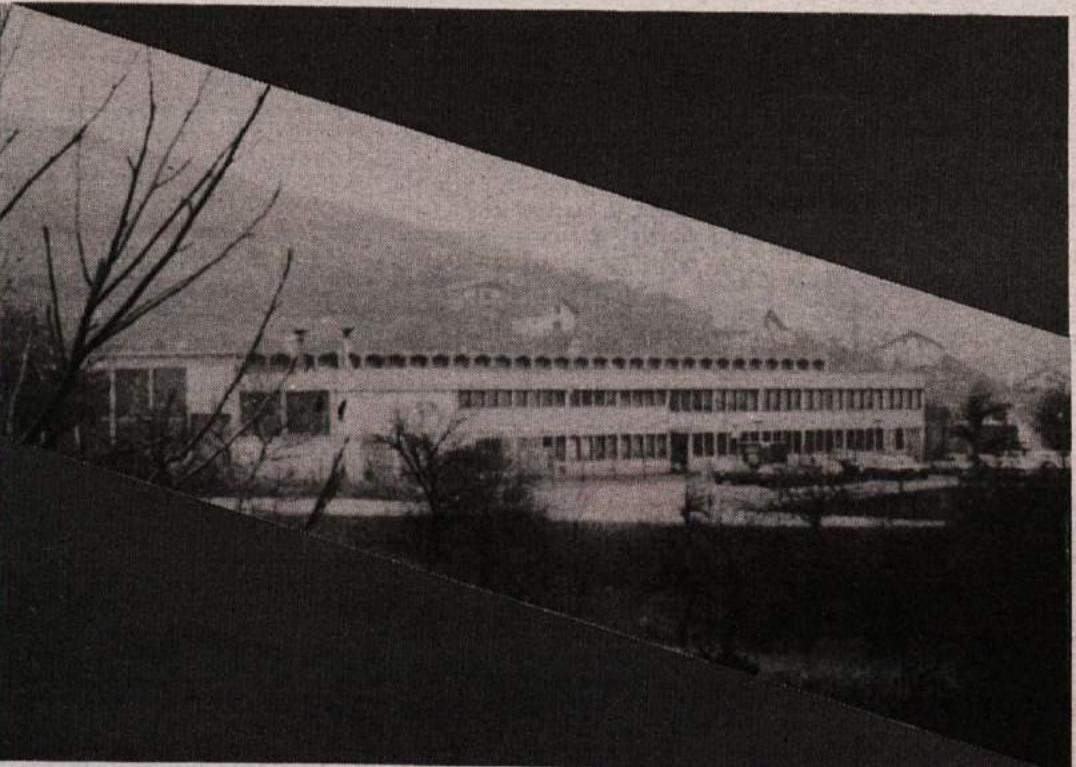
PIONIR

GRADBENO INDUSTRIJSKO PODJETJE NOVO MESTO

KETTEJEV DREVORED 37
tel. 068/21-826 telefax: 068/23-213

**Tovarna posebnih vozil
Novo mesto
OBRAT SUHOR**

Krajanom krajevne skupnosti Suhor čestitamo za krajevni praznik, občanom občine Metlika za občinski praznik in vsem za dan republike

Gostilna Peter Badovinac
68331 Suhor, Jugorje 5,
tel.: 068/50-133

se priporoča in vsem občanom
čestita ob prazniku!

**Trgovina z obutvijo »KLEMEN«
na CBE v Metliki**

vam nudi širok izbor italijanske obutve po konkurenčnih cenah in vsem občanom
čestita ob prazniku

VULKANIZACIJA
CENTRIRANJE
MONTAŽA GUM

Strahinič Nikica
Breg revolucije 5
Metlika
Tel.: (068) 59-064

vam poleg svojih uslug nudi še
— avtoplašče SAVA
— obnovljene tovorne
avtoplašče
in vsem občanom čestita ob
prazniku!

»Še vedno imam dvoje rok«

Življenska zgodba invalida Mirka Lebarja

Sredi Ložnice, naselja obstrelnjaj iz Žalcia, stoji hišica. Na prvi pogled je videti, da ni bila pozidana včeraj. A kakršnaki je, nudi zavjetje in dom trem prebivalcem. Poleg nje raste na ruševinah starega hleva druga. Nova. Tista, ki jo Mirko gradi z lastnimi rokami. Nič posebnega pravzaprav, saj tam naokoli hiše rastejo kot gobe po dežju. Pa vendar je drugače. Mirko Lebar je stoddostni invalid.

Usodne so bile ledene stopnice

Ime Mirko Lebar sta pred petinštredesetimi leti v ptujske matične bukve zapisala mati gospodinja in oče, zidar po poklicu. Brez posebnosti so minila otroška leta. Mirko je končal rudarsko šolo in si poiskal delo v tamkajšnji tovarni aluminija. Kdo ve kam bi ga vodila življenska pot, če se nekega zimskoga dne ne bi z vlakom napotil v mesto. Po novo obleko. Ni mi bilo lahko drezati po starci, a najbrž nikdar zaceteljni rani. Mirko pa je pripravovalo mirno. Kot da ne gre začetek, temveč za nekoga drugega.

»Bila je zima, veliko ljudi je se tistega včeraja vračalo z vlakom. V gneči mi je spodrlilo na ledeni stopnicah, padel sem in tako se je počudilo, da sem danes na invalidskem vozičku.«

Pot do vozička je bila dolga. Najprej je Mirko prebil nekaj časa v bolnišnici v Ptiju, kjer so mu amputirali obe nogi. Iz Ptija so ga napotili v Zavod za rehabilitacijo invalidov v Ljubljano, potem še izkrat na klinični center, pa spet nazaj v Zavod. Tam je Mirko spoznal ženo Aleksandro, danes že upokojeno učiteljico. Njun prvi skupen dom je bil v Zalogu pri Ljubljani, kjer je na svet prijokala Rene, danes dijakinja prvega letnika konfekcionske šole v Celju.

V majhnih, nekoliko temnih jedilnici teče najin pogovor. Lori, prikupna psička, se stiska h gospodarko. Ina, prava pasja mrcina, šolana ovčarka, ima svoj kot zunaj hiše. Lebarjeva sta hiša na Ložnici kupila pred slabimi desetimi leti. »Odlično se počutim tukaj, čeprav žena včasih potarna, da bi najraje vse skušal prodala. Sam pa sem rad tukaj, med temi ljudmi. Le-

Mirku, Aleksandri in Rene delata družba še mala Lori in ovčarka Ina.

tudi navadne pletilke mu niso tuje. Z lesom je obložil stanovanje, polagal ploščice. Ne samo doma, tudi kod drugod. Pred leti je poskušal s popoldansko obrtoj. »Prišli so inšpektorji in vprašali, kaj bom delal,« se spominja Mirko. »Pokazal sem jim svinsko kuhinjo, vanjo sem postavil mizo, ročni vrtalni stroj in posebno napravo, ki sem jo sam izdelal. Z njo bi delal kluake za žlebove. In pokazal sem jim svoje roke.« Kaj so takrat mislili inšpektorji, Mirko sicer še danes ne ve, dobil pa je dovoljenje. In se poižkusil na tržišču. Požkusil, pa kmalu zatem obupal. »Ceno so določili drugi, če sem jo hotel povisiti sam, je bilo treba to sporočiti štiri meseca vnaprej. Da sem lahko plačal davek, sem čkal na pokojnino.« Po dveh letih je obupal.

A ne za dolgo. Napotil se je v bližnjo Minervo, edino delovno organizacijo na Ložnici. Pot bi bila kratka in zlahka bi jo zmogel. Tudi ta poskus je padel v vodo. »Na upravi so mi dejali, naj grem k zdravniku in dobim papirje, kjer bo pisalo, da sem 60-odstotni invalid.« K zdravniku ni šel. Danes o tem niti ne razmišlja več. »Še za zdrave in dela, kaj šele za takšne, kot sem sam.«

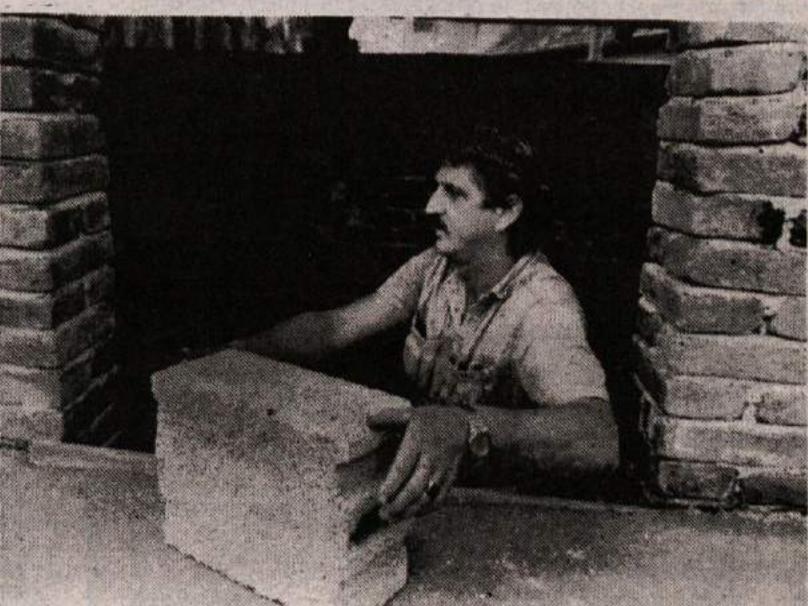
Tudi avto bi vozil

O tem, koliko življenske moči se skriva v tem človeku, priča tudi njegov poskus, da bi naredil šoferski izpit. Ko je stanoval še v Zalogu, se je prijavil pri izpitni komisiji. Pri zvezni paraplegikov so imeli posebno prirejeno vozilo. »Ko sem se prvci prijavil na izpit, sem bil četrti po vrsti. Po mesecu dni sem se spet oglašil in bil že enašti. So pač drugi imeli prednost,« se je spriznjal Mirko. Potem ko je prišel na Ložnico, ni več poskušal, saj na Celjskem ni posebnih vozil, s katerimi bi lahko opravil izpit. Pa tudi koristil mu ne bi. »Dva avtomobila imam na dvorišču, starega fička in Diano Dag. Pa nimam denarja za registracijo, prav tako ne denarja za avtomatsko komando, saj stane preko 150 tisoč din,« je bil jasen. Tako mu pač ostaja voziček, ki ga dobri na vsaka tri leta. Pa še ta je ves razmajan, saj je namenjen za vožnjo po stanovanju, Mirko pa z njim križari naokrog. In temu se ne bo odpovedal tudi v prihodnje. Kot se zagotovo ne bo odpovedal svojem optimizmu, hotenju, da živi brez tuje pomoči.

»Nikoli ne prosim za nobeno stvar,« je spet zatrnil, čeprav ob tem ni pozabil na tamkajšnje društvo invalidov. »V društvu se spominjo na nas in pomagajo, kolikor se le da. Trenutno nameravamo med invalida razdeliti 50 tisoč dinarjev. A nas je vseh skupaj dva tisoč in če samo tristotin razdelijo denar, pride na vsakega le 150 dinarjev.«

Zato pa Mirko razmišlja o nečem drugem: »Mislim, da bi se morala vsa društva invalidov na Celjskem povezati, stopiti skupaj in odpreti poseben žiro račun. S pomočjo dobrodelnih koncertov bi zbirali denar in ga namenili za kreditiranje invalidov pod nekoliko bolj ugodnimi pogoji.« Takšna je Mirkova ideja. Bo kljub temu, da je vzniknila jeseni, vendarle obroblila sadove?

IRENA BAŠA
Foto: EDI MASNEC

Takole se Mirko in Rene lotita dela. Se sprašujete, zakaj Rene? Res je, ime zveni tuje, a je povsem razumljivo. Mati Aleksandri je bila rojena v Franciji, edina učiteljica, ki je pod svoje okrilje vzela tuje, slovansko dekle, je bila prijazna Francozinja Rene.

»Nimam nog, še vedno pa imam dvoje rok,« pravi Mirko.

